I CHOOSE

YOU

Veronika Drahotová

→ 2009 → 2013

©2013

Three Versions	2013 →
Theory of Nothing	2013 →
Sugar Choice	2012 →
Heart Script	2011 →
They Don’t Know It but They Are Doing It	2010/2011 →
Amor Fati	2009

Introduction / Úvod

→ 2013

La beauté sera convulsive ou ne sera pas.
Beauty will be convulsive or will not be at all.
Krása bude křečovitá, nebo nebude.

In Czech translation, Breton's quotation on beauty is rather unfortunate, saying that there will be no beauty unless it is "constrained", Milan Kundera has once complained in an interview. "Constrained" is not the same as "convulsif", he would say, "constrained" has a pejorative touch in Czech; "constrained behaviour" is the opposite of natural behaviour, it is a behaviour that is detestable; beauté convulsive is a beauty that is completely different from "constrained" beauty. Breton did not see beauty in spasms but in excitement that pertains to love; what he had on his mind were not cramps but convulsions. Convulsions that belong to lovemaking, to orgasm.

Beauty can be appreciated by anyone and there are deep-rooted stereotypes of what is generally perceived as beautiful. However, the world is not filled with beauty only; there is also ugliness, which, however, can also be beautiful, even if for those in the know only. Any man will find his woman beautiful; we can admire Rembrandt's corpse on the dissecting table, yet we may fear it at the same time. Olives may be bitter, wine may be sour, prosciutto may be rotten; yet after we get used to it, we will love it. Ugliness is for connoisseurs, beauty is for everyone. Beauty is not perfection, just as ugliness is not a symptom of degradation.

One summer day, I went to an Italian specialty store and a beautiful fashion model with a huge wheeled suitcase was standing in the line before me; however, she did not want to buy anything, she only had a special wish as her husband got a huge ham for his birthday and she did not know how to cut it, so she put it in her suitcase instead of her fancy dresses and got it here. I was wondering what was more beautiful; her, the ham, or the things she would do for a loved one. What would have been most beautiful though would be if a swarm of flies flew out of the crammed suitcase and out of the store through the open door. That is how I perceive the artworks by Veronika Drahotová; under the shell of a luxurious suitcase for long journeys, there are things that want to burst out; to some, those things are beautiful, to others, they are ugly; they definitely are exciting; and don't worry, there is both ... beauté convulsive.

Richard Bakeš, 2013

La beauté sera convulsive ou ne sera pas.
Beauty will be convulsive or will not be at all.
Krása bude křečovitá, nebo nebude.

Tak nešťastně zní Bretonův výrok o kráse, když se překládá do češtiny, že jí nebude, nebude-li „křečovitá", posteskl si kdysi v jednom rozhovoru Milan Kundera. Křečovitý, říkal, není přece vůbec totéž co convulsif, „křečovitý" má v češtině pejorativní přídech, „křečovité chování" je opak chování přirozeného, je to chování odporné; beauté convulsive je zcela jiná krása než „křečovitá", Breton nehledal krásu v křeči, ale ve vzrušení, jaké je vlastní lásce, nemyslel na křeč, ale na konvulze. Konvulze přece patří k milování, k orgasmu.

Krásu dokáže ocenit každý a existují zažité stereotypy toho, co je obecně vnímané jako krásné. Ale svět není naplněn jen krásnem, nýbrž také ošklivostí, která však může být taktéž krásnem, byť jen pro zasvěcené. Každý muž shledává svou ženu krásnou, můžeme obdivovat Rembrandtovu mrtvolu na pitevním stole, ale zároveň se jí můžeme bát. Olivy nám připadají hořké, víno kyselé, prosciutto tlející, ale když si na ně zvykneme, zamilujeme se do nich. Ošklivost je pro fajnšmekry, krása pro každého. Krása není dokonalost, stejně jako ošklivost není symptomem degradace.

Jednoho letního dne jsem navštívil obchod s italskými specialitami a ve frontě přede mnou stála krásná modelka s obrovským kufrem na kolečkách, nechtěla si však nic koupit, měla speciální přání, její muž dostal k narozeninám obrovskou šunku a ona nevěděla, jak ji nakrájet, a tak ji naložila do kufru místo drahých šatů a přivezla sem. Přemýšlel jsem v tu chvíli, co je krásnější, jestli ona, ta šunka, nebo to, čeho je schopná pro svého bližního. Nejkrásnější by však bylo, kdyby z kufru vyletělo jen hejno much nacpaných k prasknutí a proletělo otevřenými dveřmi ven. A tak vnímám i práce Veroniky Drahotové, pod skořepinou luxusního kufru na dlouhé cesty je něco, co chce vyletět, pro někoho to mohou být věci krásné, pro jiného ošklivé, je to vzrušující a nebojte se, je tam obojí... beauté convulsive.

Richard Bakeš, 2013

Three Versions

→ 2013

Three Versions

series of 4 paintings, 2 x 150cm x 250cm, 2 x 150cm x 230cm, 6m long all together, acryllic on canvas
série 4 obrazů, 2 x 150cm x 250cm, 2 x 150cm x 230cm, dohromady 6 m délka, akryl na plátně

Theory of Nothing

→ 2013

Theory of Nothing

Nothing Less Than Nothing...

The struggle to grasp the meaning of nothing has persisted for ages: Nothing lasts forever; nothing ventured, nothing gained; nothing is nothing less than nothing and nothing multiplied by a million is nothing. Ninety percent of the universe is made up of dark matter, which is nothing; a nothing that can only be proved by its gravitational influence on its environment.

However, it was not the zero of mathematicians and logicians that inspired Veronika Drahotová's exhibition Theory of Nothing, but rather the zero of ancient Indian philosophers, since they were the first to come up with the idea that nothing is something. What Greek logicians found unacceptable was grist to the mill of artists who have been reshaping the celebrated nothing into various playthings while camouflaging it by lively imagination until today.

From nothing to eternity by means of Photoshop; even a stone can levitate and a rhomb can burn; it all depends only on the limits and temperament of your imagination. A rubber tonfa is safely anchored in a stone base from the Devil's Stairs Quarry and most likely it will soon fly next door through the black hole, so take it easy. Veronika never leaves her icons; that is why the medium of photography has not changed the level of meaning by means of which she has continually found expression in painting. Good for the flames; this time it was Pythagoras of Samos who got the short end of the stick.

Richard Bakeš, 2013

Teorie ničeho

Z ničeho nic...

Nikdo nic nikdy nesmí míti za definitivní, stokrát nic umořilo osla, některé věci se dějí z ničeho nic a nickrát milion je nic. Nic je fascinující a zápas o jeho uchopení trvá celé věky. Vesmír je z 90 % temná hmota, která je nic, nic prokazatelné pouze svým gravitačním vlivem na své okolí.

Nula matematiků a logiků ale inspirací pro výstavu Veroniky Drahotové Theory of Nothing nejspíš nebyla, byla jí zřejmě nula dávných indických filosofů, protože hlavně tam se můžeme poprvé setkat s myšlenkou, že nic je něco. To, co přišlo řeckým logikům nepřípustné, bylo vždy vodou na mlýn umělcům, kteří to slavné nic dodnes přetavují v různé hříčky a maskují je kamufláží bujné představivosti.

Od ničeho k nekonečnu pomocí Photoshopu, i kámen může levitovat a kosočtverec hořet, vše závisí pouze na hranici a temperamentu vaší imaginace. Gumová tonfa je bezpečně ukotvena v kamenném soklu z Čertových schodů a za chvíli nejspíš sama odletí černou dírou k sousedům, takže v klidu. Veronika nikdy neopouští svoje ikony, proto ani médium fotografie nezměnilo významovou rovinu, jejíž pomocí se kontinuálně vyjadřuje v malbě. Plameny se maj a Černého Petra si tentokrát vytáhl Pythagoras ze Samu.

Richard Bakeš, 2013

Some Are Missing, Some Are Exceeding I, II
Něco chybí a něco přesahuje I, II

100cm x 70cm, photography, RA - 4
100cm x 70cm, fotografie, RA - 4

Theory of Nothing
Teorie ničeho

100cm x 70cm, photography, RA - 4
100cm x 70cm, fotografie, RA - 4

Time Riddle
Záhada času

100cm x 70cm, photography, RA - 4
100cm x 70cm, fotografie,RA - 4

The Sum of All Parts
Součet všech částí

40cm x 45cm, acryllic on canvas, spraypaint
40cm x 45cm, akryl na plátně, sprej

Countermovement
Pohyb v protiproudu

40cm x 45cm, acryllic on canvas, spraypaint
40cm x 45cm, akryl na plátně, sprej

Together Next to Each Other
Společně vedle sebe

60cm x 40cm, object, natural stone, nightstick, LED light
60cm x 40cm, objekt, kámen, obušek, LED světlo

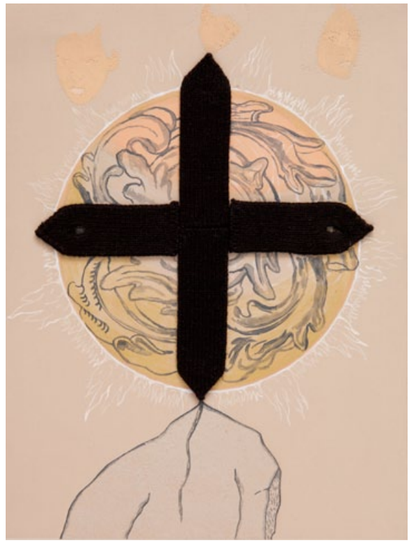

Everyone Has Everything Straight from the Beginning I, II
Každý má hned na začátku vše I, II

25cm x 32cm, drawing
25cm x 32cm, kresba

Sugar Choice

→ 2012

Sugar Choice

The choice never can be sweet. It glitters like sugar, but it is a whip. With every decision we are losing something... Finally, there is always a possibility that we are the creators of our life and we will consider it happy.

The general concept of choice is so abstract that it almost becomes incomprehensible. We are always forced to choose, continually finding ourselves at the crossroads. SUGAR CHOICE: When is the choice sweet? It's as if you were brought into a toy store and told to pick up whatever you want ... But where does the desire come from? In the case of children, it is possible to observe the conditions of their choices in relation to adopted patterns. Do adults differ from children in this process? Regardless, all our choices are recorded into our lives; they give the appearance to its being. We are not just what we are, but we are all the possibilities presented to us. Plunged into the world, we choose a way. We pass several turns in the road, bypassing infinite places where our life could have occurred. These places, these possibilities of our being, we leave forever behind us. Being is temporal and finite; the choice is irrevocable. According to Heidegger there is authentic choice, which answers our vocation and lets us be what we would like to be, and non-authentic choice, dependent upon the opinion and dictate of others.

Choice, however, is also subject to the requirement of morality. The categorical imperative commands us to act so that our actions become a general law. Space for the choice opens up between phenomena and things in themselves. If we knew things as they are and did not live only in their appearance, then there would not be any possibility to choose. We would always know which alternatives are the best, we would move as "puppets in the theatre."

However, what if it is different. We think that we choose, but we mechanically process impersonal structures. Choices are often forced by circumstances. An actor's negotiation is determined; the body is the sum of all unaware causes. What if there is no Cartesian ego cogito, no liberal entity, only an interchangeable factor? As a consequence, there would be no choice at all; everything would be given on the basis of the position in social relations: place of birth, language, and environment. Many suggest that our blind thinking or unconsciousness follows discursive rules, and our testimony is governed by impersonal grammar. Others are convinced that we live through epidemics of memes.

We may be controlled by biological instincts and libido on a different level. Freud aptly said that we were not masters in our houses. Often we choose under the influence of the unconscious. Id, ego and superego struggle inside of us. We wonder whether our choices would have been approved by our father, whether the rejection of pleasures does not prevent us from living through important experience, whether the decision in favour of our ego does not make us an isolated individual without friends. We displace, sublimate, and condense without being aware of that fact. The unconscious is a black box. We ultimately do not know the final reasons for our choices. We often choose emotionally: like or dislike – however, our choices seem to be intentional, deliberate, selective and rational. More often, however, we let ourselves drift along like phantoms, acquiring half-conscious ideas unconsciously.

Does a subject exist at all, and if so, what is it? On one side there is a liberal image of a free subject that pragmatically follows aims and makes choices liberally, and on the other, there is a subject determined, defined by the outer part: "People do not think myths, the myths think inside of people" (Lévi-Strauss)... "The fact that we think something still does not mean that it is our opinion" (Ouředník).

How is it in fact, and what does it actually mean to choose? When do we choose? Is a choice at last only an illusion of choice? The choice is necessary and must be made in the urgency of the situation. Volens nolens! Avoiding choice or selection is self-destructive. Burian's famous donkey could not choose from which haystack he should eat first, finally he died of hunger. Is it really a choice or a false semblance of choice? Do we just decide about trivialities whereas the fundamental coordinates of life are identified with us forever? Is freedom an illusion? Even if it is, our deepest desires rest upon it.

Abstract concept of choice can be explained in a language only by other abstract concepts. Abstract painting to some extent corresponds to the conceptual abstraction. The choice is not fortuitous. It extracts known forms; it takes them from the known world towards its own level of appearance, taking from it an expressive character. Concepts change into symbols and then into the more subtle levels of perception. Objectivity falls silent. Large canvases draw us into their space.

In the case of these diptych and triptych paintings, the adjacent sides of the paintings fit together kaleidoscopically and create a whole new image, special for its altered asymmetrical symmetry: Quadro-quasi-symmetry. Variable painting can be freely adjusted as a consequence, creating different environments according to the configuration. The consistency of these arrangements suggests the sophisticated work of an abstract machine of painting. "Unknown adventures in unknown space" - develops here an effect of multi-forms. We enter the space of a painting, but not in its illusory depth, but into the space in front of the image, where the colours are mirrored in the air.

An important way of understanding these paintings and artefacts is through refraction. A ray of light on the crystal cleaves its undifferentiated mixture on each colour of the spectrum. Rainbows are a spectre of light. Spectrum trumps the colour of any surface on which it falls, and it reflects their colour range. The rainbow colours are not reflections of the object, but they materialize in the air. Similarly, the colour is not on the surface of image, but in the reflection of light from the surface; it flutters in the air in front of it. It's aura displayed in colours and surfaces, working with end-medium light. Sequins imbue the work with glittering reflections, allowing the dimension to shift slightly back from the surface of the image. After the eye adjusts to the brightness, the geometric-abstract field opens up in front of it. Soon the indecisiveness of the area and depth empowers the viewer. Then he finds himself in front of the problem of a visual choice. Composition is a provocation on the level of spatial perception. Abstract machines produce their own colourful mythology, in which the struggle of the human and geometric takes place.

Refraction is the quarry of the world. A seemingly invisible general fact is refracted by a crystal of a painting, which dispels the whole life into individual components. Just as the light refracts on the crystal, and the world as a mixed invisible substance breaks down into individual colours, as well as the world, referring to the individual parts of the spectrum, to their own ghosts. Events do not lie in subjects but they materialize in the air above them. Abstract painting paradoxically specifies this intuition; it reveals the unreduced status of the subject, and the problem of the source for each choice that can be brought closer again just by an abstract intuition.

Choice is a necessity.
Choice is a curse.
Choice is freedom.
SUGAR CHOICE

Michal Tošner

Sugar Choice

Volba nikdy nemůže být sladká. Třpytí se jako cukr, ale je to bič. S každým rozhodnutím o něco přicházíme... Nakonec je tu vždy možnost, že jsme tvůrci vlastního života a budeme ho považovat za šťastný.

Obecný pojem volby je natolik abstraktním, že je neuchopitelný. Volíme vždy konkrétně, ocitáme se na rozcestí. SUGAR CHOICE: Kdy je volba sladká? Je to jako by vás přivedli do hračkářství a řekli vám, vyber si, co chceš... Ale odkud se bere ono chtění?
U dětí je možné pozorovat podmíněnost jejich volby v návaznosti na přejímané vzory. Jsou na tom dospělí lépe? A pak, všechny naše volby se zapisují do života, dávají podobu jeho bytí. Nejsme jen tím, čím jsme, ale jsme také možnostmi, které se před námi otevírají. Vrženi do světa volíme cestu. Míjíme spoustu odboček do míst, v nichž se mohl odehrávat náš život. Tato místa, tyto možnosti našeho bytí, necháváme navždy za sebou. Bytí je časové a konečné. Volba je neodvolatelná. Podle Heideggera je autentická, odpovídá-li volání k tomu být sám sebou a neautentická, je-li závislá na mínění druhých a diktátu okolí.

Volba je ovšem též vystavena požadavku morálky. Kategorický imperativ velí jednat tak, aby se naše jednání mohlo stát obecným zákonem. Prostor pro volbu se otevírá mezi jevy a věcmi o sobě. Kdybychom znali věci o sobě a nežili jen v jejich jevení, pak by nebyla možnost volit. Vždy bychom věděli, která z alternativ je ta nejvhodnější, pohybovali bychom se jako „loutky na divadle".

Ale co když je to jinak. Myslíme si, že volíme, avšak pouze strojově procesujeme neosobní struktury. Volby jsou často vynucené okolnostmi. Jednání aktéra je determinované, subjekt je sumou všech neuvědomovaných příčin. Co když není žádné karteziánské ego cogito, žádný liberální subjekt, jen zaměnitelný činitel? Pak by nebylo volby, vše by bylo dáno pozicí ve společenských vztazích, místem narození, jazykem, prostředím. Mnohé nasvědčuje tomu, že naše myšlení slepě a nevědomě následuje diskursivní pravidla, podobně jako se naše výpověď řídí neosobní gramatikou. Jiní jsou přesvědčení, že žijeme epidemiemi memů.

Možná nás na jiné rovině řídí biologické instinkty a libida. Freud trefně prohlásil, že nejsme pány ve svém domě. Často volíme pod vlivem nevědomí. Sváří se v nás id, ego a superego. Klademe si otázky, zda by volbu schválil náš otec, zda odmítnutím slasti nepřicházíme o důležitou zkušenost, zda rozhodování ve prospěch našeho ega nás neučiní izolovaným jedincem bez přátel. Vytěsňujeme, sublimujeme, zhušťujeme a nejsme si toho vědomi. Nevědomí je černou skříňkou (black box). Neznáme konečné důvody své volby. Volíme často afektově, líbí – nelíbí, ale naše volby se zdají být intencionální, záměrné, selektivní a racionální. Častěji se ovšem necháváme unášet fantazmaty – napolo vědomými představami, které jsme si nevědomě osvojili.

Existuje vůbec subjekt, a pokud ano, tak čím je? Na jedné straně stojí liberální představa svobodného subjektu, který pragmaticky sleduje své cíle a svobodně volí, a na straně druhé je subjekt determinovaný, určený vnějškem: „Lidé nemyslí mýty, to mýty myslí v lidech" (Lévi-Strauss)... „To, že si něco myslíme, ještě neznamená, že je to náš názor" (Ouředník).

Jak to tedy je? Co znamená volit? Kdy volíme? Je volba v poslední instanci jen iluzí volby? Volba je nezbytná a musí být provedena v naléhavosti situace. Volens nolens! Vyhýbání se volbě či výběru je sebezničující. Slavný Burianův osel si nemohl vybrat, ze které kupky sena má jíst dříve, až nakonec pošel hlady. Je volba skutečně volbou nebo jen falešným zdáním volby? Nerozhodujeme jen v nicotnostech, zatímco podstatné koordináty života jsou nám navždy určeny? Je svoboda iluze? I kdyby, stejně ji potřebujeme.

Abstraktní pojem volby lze v jazyce přiblížit jen dalšími abstraktními pojmy. Abstraktní malba do jisté míry koresponduje s pojmovou abstrakcí. Není nahodilá. Abstrahuje známé formy, vyvazuje je z žitého světa směrem k vlastní rovině výrazu, jenž z něho přebírá expresivní náboj. Pojmy se mění v symboly a ty pak přecházejí do subtilnějších rovin vnímání. Předmětnost se odmlčuje. Velká plátna nás vtahují do svého prostoru.

U diptychu a triptychu do sebe strany jednotlivých obrazů kaleidoskopicky zapadají a vytvářejí nový celek obrazu, který se jeví být zvláštní asymetrickou symetrií: Quadro-quasi-symetrie. Variabilní malba může být libo-volně nastavovaná a vznikají tak rozdílná prostředí. Plán konzistence svědčí o promyšlené práci s abstraktním strojem malby. „Unknown adventures in unknown space" – rozvíjí se zde efekt multiformy. Vstupujeme do prostoru obrazu, avšak nikoli do jeho iluzivní hloubky, ale prostoru před obrazem, kde se ve vzduchu zračí barvy.

Důležitý jev pro porozumění tomuto typu obrazů a artefaktů je lom světla. Paprsek světla na krystalu štěpí svou nerozlišenou směs na jednotlivé barevné části spektra. Duha je přízrak (spectre) světla. Spektrum přebíjí barevnost jakéhokoli povrchu, na nějž dopadá a promítá na něj svou barevnou škálu. Barvy duhy nejsou odrazem od předmětu, ale zhmotňují se ve vzduchu. Stejně tak barva nespočívá na ploše obrazu, ale v odrazu světla od povrchu; chvěje se ve vzduchu před ním, v jeho auře. Kladení barev a ploch je práce s koncovým médiem světla. Užitý materiál flitrů obrazům dává třpytivé odlesky. V jejich důsledku se pohled přesouvá mírně zpět od plochy obrazu. Poté, co si oko přivykne jasu, se mu otevře geometricko-abstraktní pole. Záhy se diváka zmocňuje nerozhodnutelnost plochy a hloubky. Bezděčně se ocitá před problémem vizuální volby. Kompozice je provokací na rovině prostorového vnímání. Abstraktní stroj produkuje vlastní barevnou mytologii, v níž se odehrává boj lidského a geometrického.

Lom světla je i lomem světa. Zdánlivě neviditelná obecná skutečnost je lomena krystalem malby, který rozptýlí celek života na jednotlivé složky. Tak jako se světlo lomí na krystalu, tak se svět jako smíšená neviditelná substance lomí na své jednotlivé odstíny, tak také svět odkazuje k jednotlivým částem spektra, k vlastním přízrakům. Dění nespočívá v předmětech, ale zhmotňuje se ve vzduchu nad nimi. Abstraktní obraz tak paradoxně konkretizuje tuto intuici, přibližuje nám neredukovatelný status subjektu a problém pramene každé volby, jež je možno přiblížit znovu jen abstraktní intuicí.

Volba je nutnost.
Volba je prokletí.
Volba je svoboda.
SUGAR CHOICE

Michal Tošner

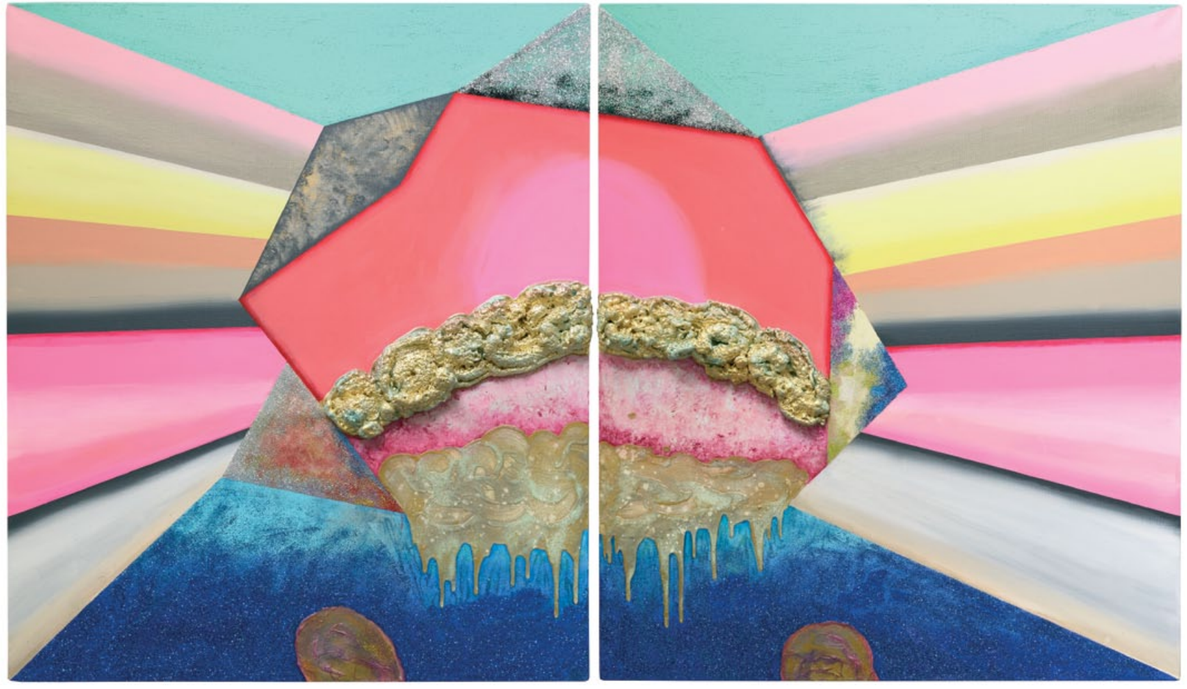

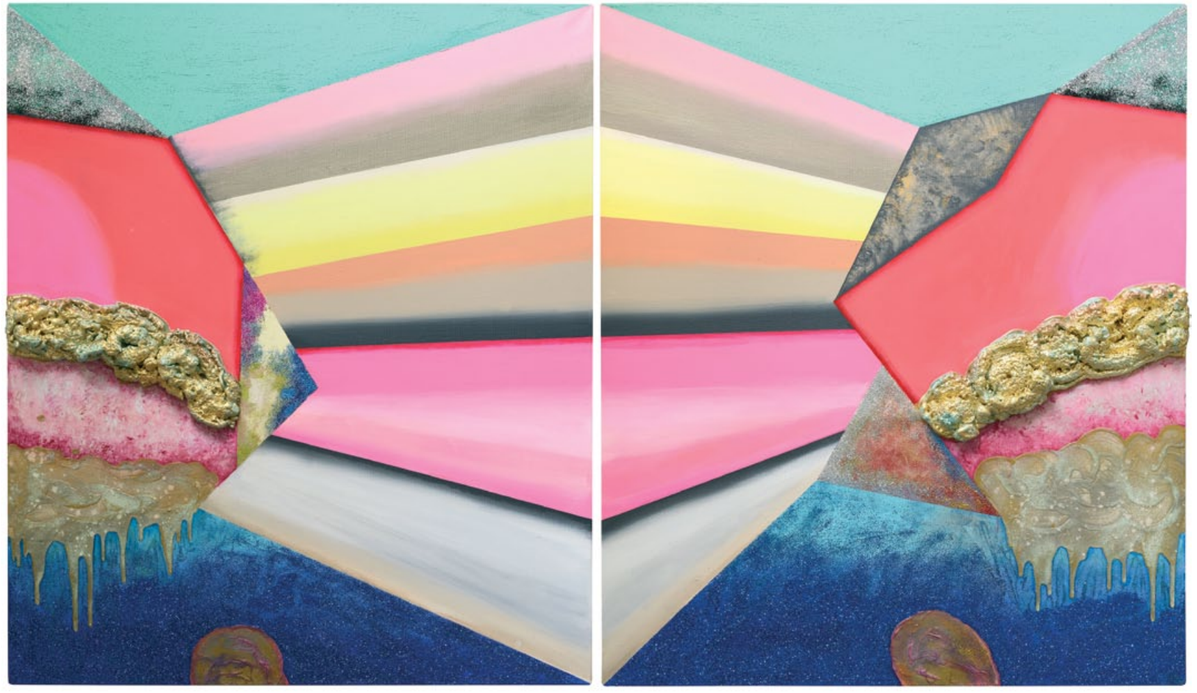

I Choose You
Vybírám si tebe

4 versions, 240cm x 140cm, 280cm x 120cm, acryllic on canvas
4 verze, 240cm x 140cm, 280cm x 120cm, akryl na plátně

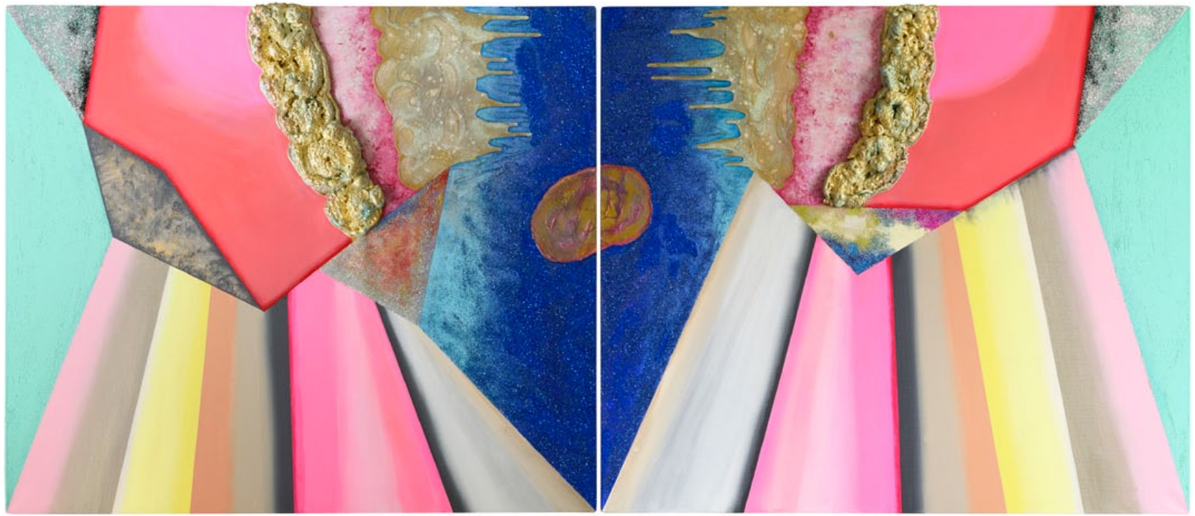

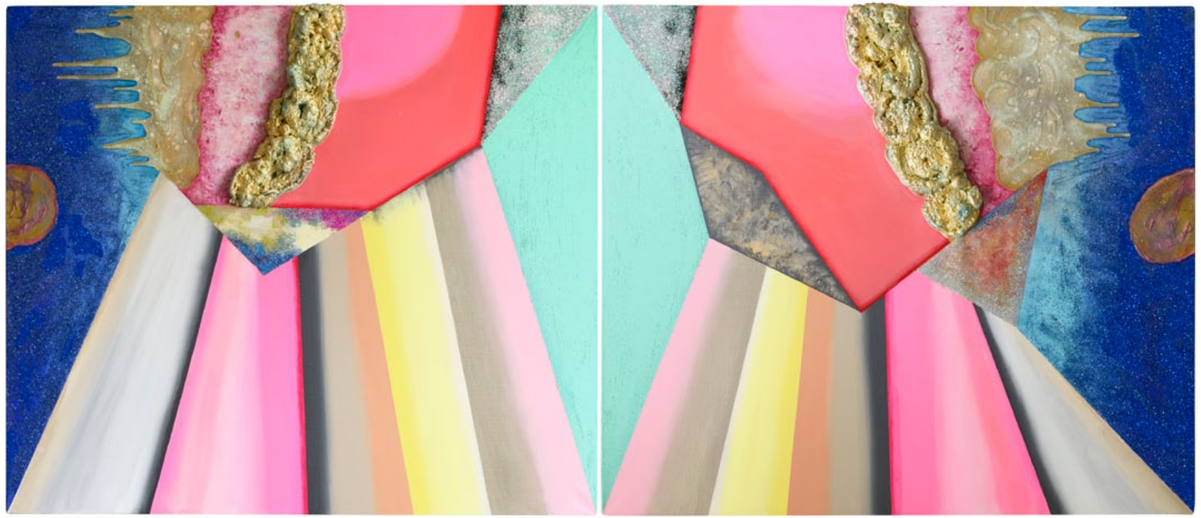

I Choose You
Vybírám si tebe

4 versions, 240cm x 140cm, 280cm x 120cm, acryllic on canvas
4 verze, 240cm x 140cm, 280cm x 120cm, akryl na plátně

My World, My Vision
Můj svět, má vize

acryllic on canvas, glitters, 140cm x 60cm
akryl na plátně, flitry, 140cm x 60cm

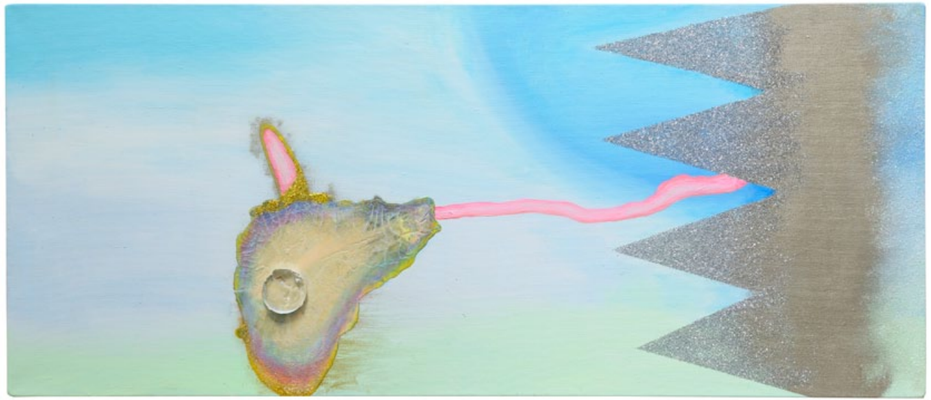

Stays As It Is
Zůstává stejné

acryllic on canvas, glitters, 140cm x 60cm
akryl na plátně, flitry, 140cm x 60cm

Addicts of Heaven
Otroci nebe

14 paintings, acryllic on canvas, 25cm x 25cm
14 obrazů, akryl na plátně, 25cm x 25cm

Both Ways Same Time I, II
Oběma směry najednou I, II

acryllic on canvas, glitters, 60cm x 50cm
akryl na plátně, flitry, 60cm x 50cm

Sugar Choice
acryllic on canvas, glitters, 140cm x 120cm
akryl na plátně, flitry, 140cm x 120cm

For Life
Pro život

spraypaint and acryllic on plastic, 190cm x 90cm
sprej a akryl na plastu, 190cm x 90 cm

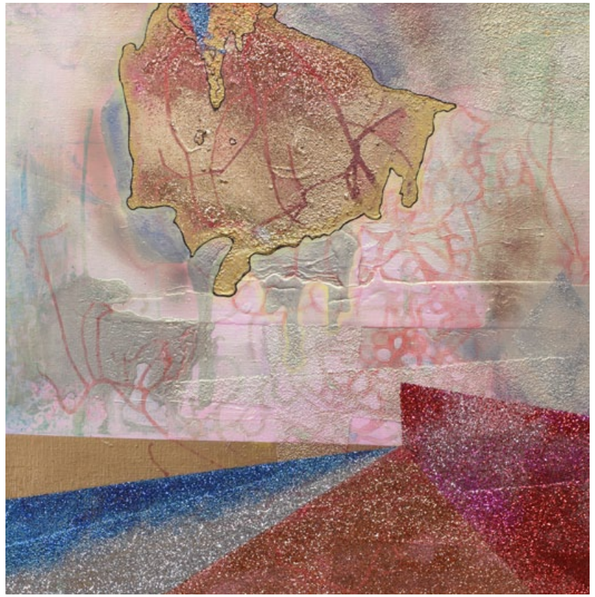

Both Ways Same Time
Oběma směry najednou

acryllic on canvas, glitters, 60cm x 50cm
akryl na plátně, flitry, 60cm x 50cm

Addicts of Heaven
Otroci nebe

14 paintings, acryllic on canvas, 25cm x 25cm
14 obrazů, akryl na plátně, 25cm x 25cm

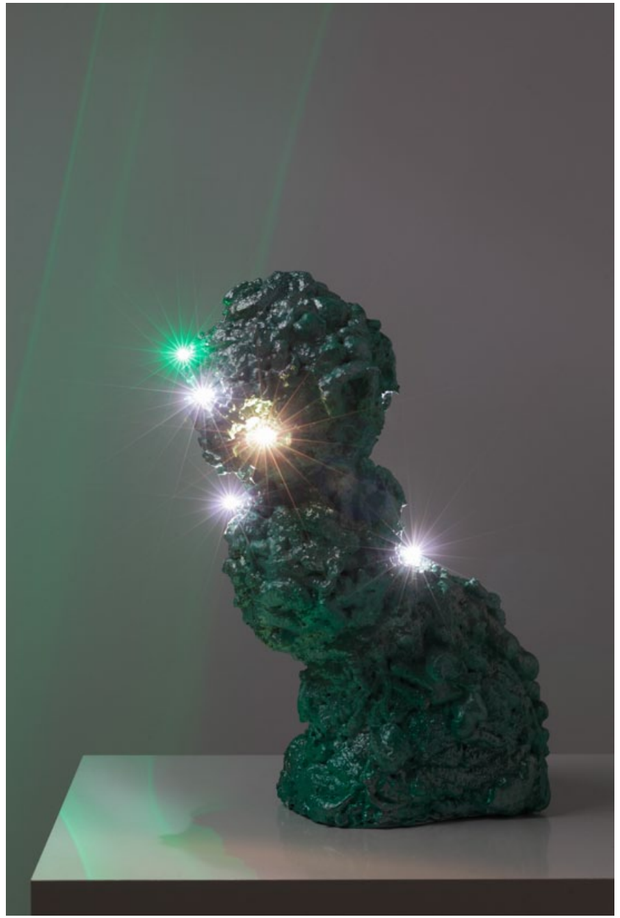

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Left“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Doleva“, světelný objekt, světla, sprej

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Down“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Dolů“, světelný objekt, světla, sprej

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Up“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Nahoru“, světelný objekt, světla, sprej

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Backward“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Dozadu“, světelný objekt, světla, sprej

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Forward“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Dopředu“, světelný objekt, světla, sprej

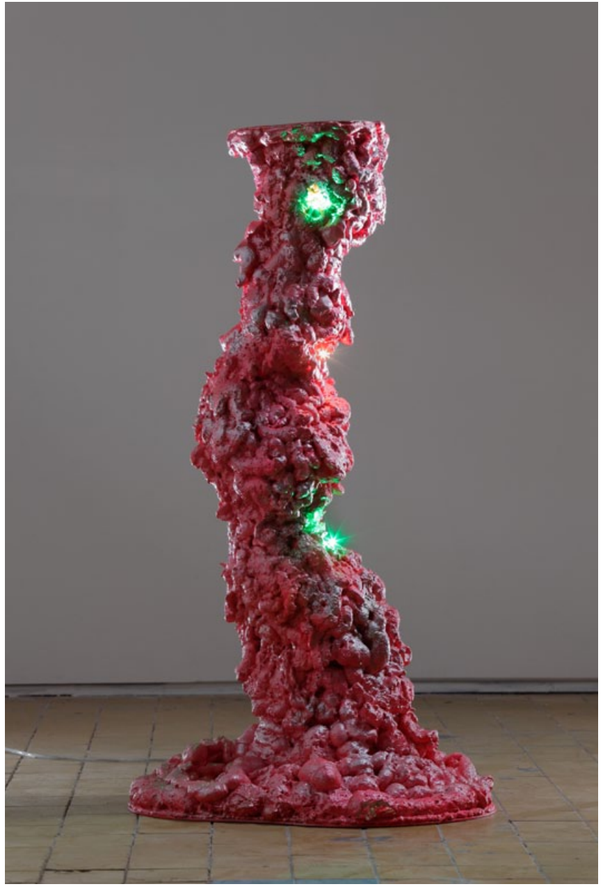

If Not Now
Když ne teď

Destinies 1-6 „Right“, light object, lights, spraypaint
Osud 1-6 „Doprava“, světelný objekt, světla, sprej

Heart Script

→ 2011

Heart Script

4 versions, acryllic on canvas, glitters, 70cm x 170cm, 70cm x 240 cm
4 verze, akryl na plátně, flitry, 70cm x 170cm, 70cm x 240 cm

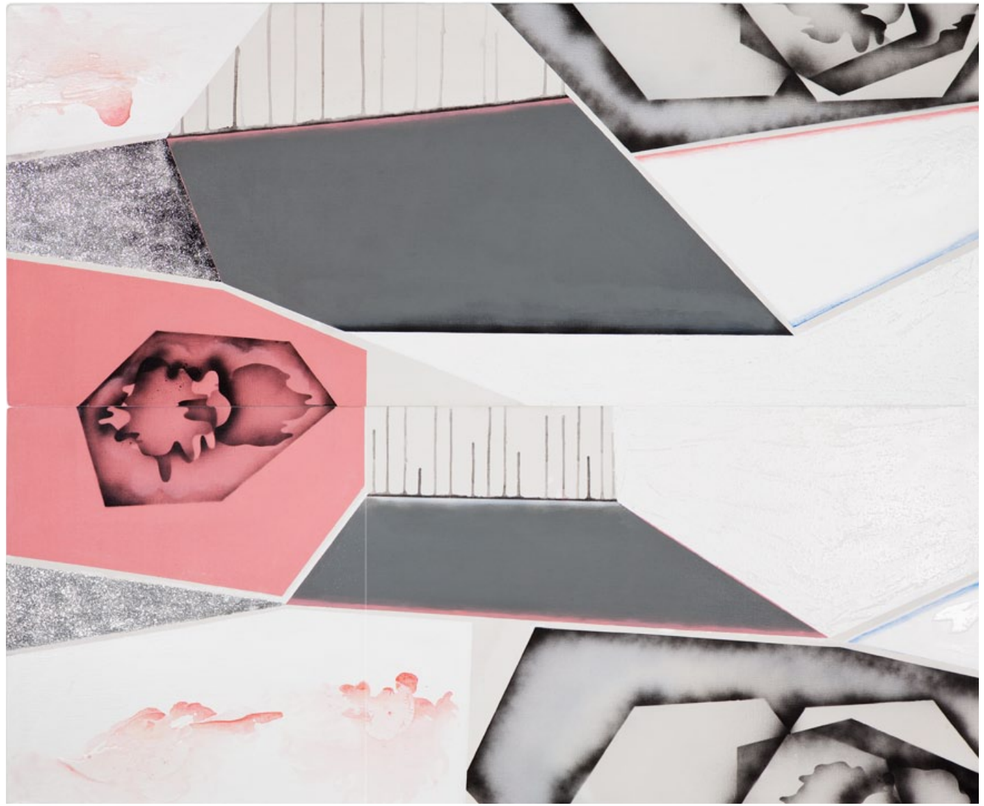

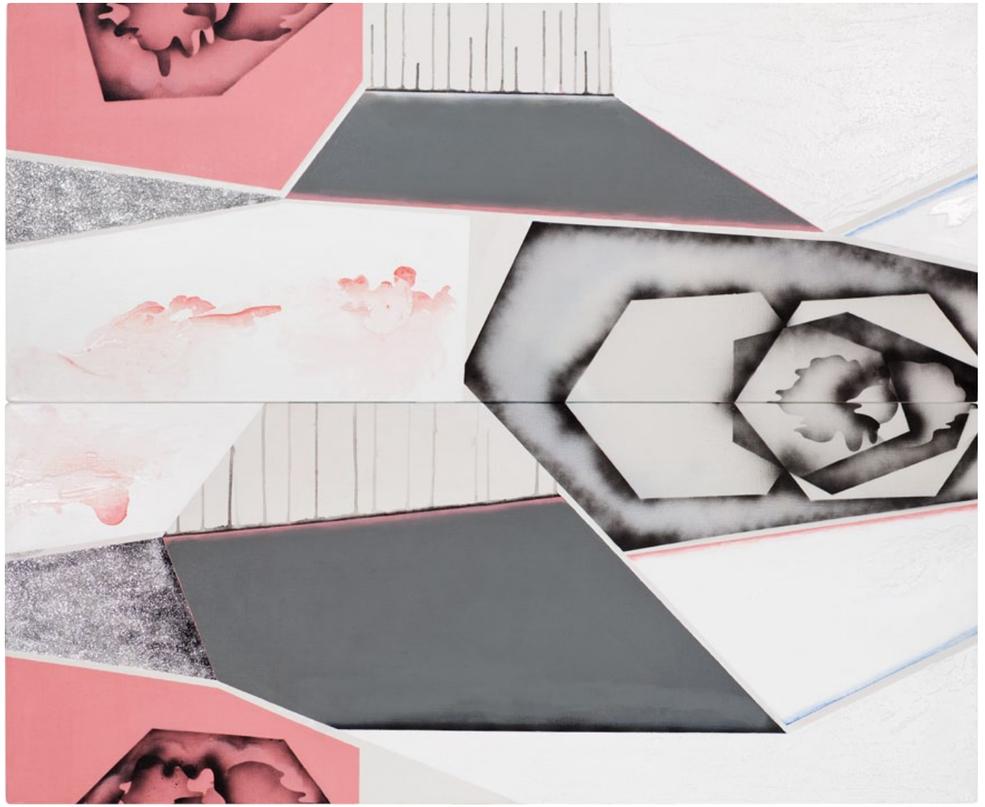

They Don’t Know It but They Are Doing It

→ 2010 / 2011

They Don’t Know It but They Are Doing It

They don’t know it but they are doing it... they are doing it unconsciously. The “unknown known”, the fourth category, things we know without knowing that we know them, Freud’s unconscious, knowledge which does not know itself. The subconscious/preconscious can be partially subjectively retrieved; the mind functions as a censor of painful contents which are suppressed into the unconscious. From here, they are pushing their way up to the surface, taking the form of fragmentary, recurring visions, visual flashes and dreams.

According to Freud, there is a certain “censor” in our ego preventing us from unacceptable contents (be they traumatic experiences or unacceptable instinctive desires), e.g. by temporarily or permanently suppressing them out of the conscious, into the “subconscious” or “preconscious”; from where they can be partially subjectively retrieved; or even deeper into the unconscious, from where they cannot be retrieved. However, due to the psychological dynamics, suppressed contents often force their way through to our consciousness, longing for instinctive satisfaction or venting of mental energies, and thus looking for a way of getting around the “censor”. Therefore they are coming to us in the encrypted form of dreams (dreams = royal way to the unconscious), fragmentary, recurring visions, visual flashes etc.

“They Don’t Know It but They Are Doing It” is a series of paintings dealing with this theme, turning one’s attention inward, inside oneself, inside one’s mind, exploring the unknown regions of the psyche. It deals with processes taking place inside us without our knowing it or paying attention to it. I also employ Jung’s notion which, unlike Freud’s notion of the unconscious as a realm of unacceptable ideas and contents and suppressed aggressive and sexual instincts, is much wider; embracing the unconscious as a fully-fledged psychological reality, as something which influences us just like the reality which surrounds us. Jung conceives the unconscious as a space which transcends the ego, the self; as a space where even suffering becomes meaningful; if suffering is understood and accepted, it is no more important to get rid of it; it is there to be transformed. Jung’s unconscious is a transcendental space imbued with archetypes, patterns and symbols transcending individual and cultural experience and archetypes. In Jung’s terms, a symbol is seen as some kind of an energy knot. Concentrating at a certain point for a longer time, one will find out that it has its own development, its own logic. It is imagination that forms some kind of a bridge to bring these two worlds together.

Flower Fields and Giants

“After several years of psychoanalysis, Rachel would recollect vivid images she would often see as a child both while awake and in her dreams. Ever since she could remember, she had been tormented by two immensely vivid and forceful visions and their combination. The first one was an image of fine flowers; the second one was one of giant, scary faceless figures, all made out of faeces; compulsive contrasting images which, nevertheless, belonged to each other.”

Stone Slabs and Look into the Well

Moving granite/stone slabs; the motive of my recurrent childhood dream which would often come to me in the form of a visual image. The motive is absolutely abstract, taking up the whole formal field of the dream, black-and-white. The structure of the stone surface is exponentially growing in slow motion. A woman in a dress leaning into the well, a detailed look into the well, a blindfolded woman.

Girls in Dresses and Dog/Fox

Two small children, like in a static period photograph, alluding to the origin of most psychological childhood problems and friendships. The dog-fox, a mysterious guardian, but also a threat. A male figure reminiscent of Jesus Christ, a guardian.

See no evil, speak no evil, hear no evil, unconscious filtration of reality, self-portrait, triptych.

They Don’t Know It but They Are Doing It

Dělají to, ale nevědí o tom...dělají to nevědomě. „Neznámá známa“, čtvrtý pojem, věci, o kterých nevíme, že je víme, freudovské nevědomí, znalost, která nezná sama sebe. Podvědomí/předvědomí je částečně subjektivně vybavitelné, mysl funguje jako cenzor a bolestivé obsahy potlačuje do nevědomí. Ty se odtud derou zpět na povrch v podobě útržkovitých, často se opakujících představ, vizuálních záblesků nebo snů.

Dle Freuda v našem egu existuje jakýsi „cenzor“, který nás chrání před nepřijatelnými obsahy (ať již jde o traumatické zážitky či nepřípustná pudová přání), a to tak, že je např. dočasně či trvale vytlačí mimo vědomí, do oblasti tzv. podvědomí či předvědomí, odkud jsou částečně subjektivně vybavitelné, anebo ještě hlouběji do nevědomí, kde již vybavitelné nejsou. Díky psychické dynamice se však vytěsněné obsahy často derou zpět do našeho vědomí – touží po pudovém uspokojení či vybití psychické energie, a tak hledají cestu, jak „cenzora“ obejít – přichází k nám proto zašifrované v podobě snů (sny=královská cesta do nevědomí), útržkovitých, často se opakujících představ nebo vizuálních záblesků apod.

They Don’t Know It but They Are Doing It je série obrazů zabývající se právě tímto tématem, obrací pozornost dovnitř, do sebe sama, na své nitro, prozkoumává neznámé oblasti naší psychiky. Všímá si procesů probíhajících v nás, aniž o tom víme či tomu věnujeme pozornost. Vycházím přitom také z Jungova pojetí, které na rozdíl od Freudova nevědomí, oblasti nepřijatelných myšlenek a obsahů, potlačených agresivních a sexuálních pudů, chápe nevědomí šířeji - jako plnohodnotnou psychickou realitu, jako něco, co na nás působí stejně tak jako realita, která nás obklopuje. Jung nevědomí vnímá jako prostor, který přesahuje naše ego, bytostné já, jako prostor, kde se i utrpení stává smysluplným - když ho člověk pochopí a přijme, přestává již být důležité se ho zbavit a dochází k jeho transformaci. Jungovo nevědomí je transcendentní prostor, plný praobrazů, vzorců, symbolů přesahujících individuální i kulturní zkušenosti a archetypy. Symbol je v jeho pojetí chápán jako jakýsi energetický uzel. Koncentruje-li se člověk déle na nějaký bod, zjistí, že má svůj vlastní vývoj, vlastní logiku. A právě fantazie je jakýmsi mostem, který oba tyto světy spojuje.

Květinová pole a obři

„Po několikaleté psychoanalýze si Rachel velmi živě vybavila obrazy, které se jí jako dítěti opakovaně vracely v bdělém stavu i ve snu. Co se pamatovala, trápily ji dvě nesmírně živé a působivé představy a jejich vzájemný vztah. První byl obraz jemných květin. Druhý představoval obrovité, hrozivé postavy bez tváří, celé z výkalů. Nutkavé protikladné představy, které přesto patří k sobě.“

Kamenné desky a pohled do studny

Pohyblivé žulové/kamenné desky, motiv mého léta se opakujícího dětského snu, který se mi často vrací jako vizuální představa. Motiv je naprosto abstraktní, zabírá celou vizuální plochu snu, je černobílý. Struktura plochy kamene je několikanásobně zvětšená, pohybuje se jako ve zpomaleném filmu. Žena v šatech naklánějící se do studny, detailní pohled do studny, žena se zavázanýma očima.

Holčičky v šatech a pes/liška

Dvě malé děti, jako statická dobová fotografie...odkazuje na původ většiny psychických problémů v dětství a na dětské přátelství. Pes/liška, tajemný ochránce, ale i hrozba. Mužská postava podobající se Ježíši Kristovi, ochranitelská.

Nevidím zlo, nemluvím zlo, neslyším zlo, podvědomá filtrace reality, autoportrét, triptych.

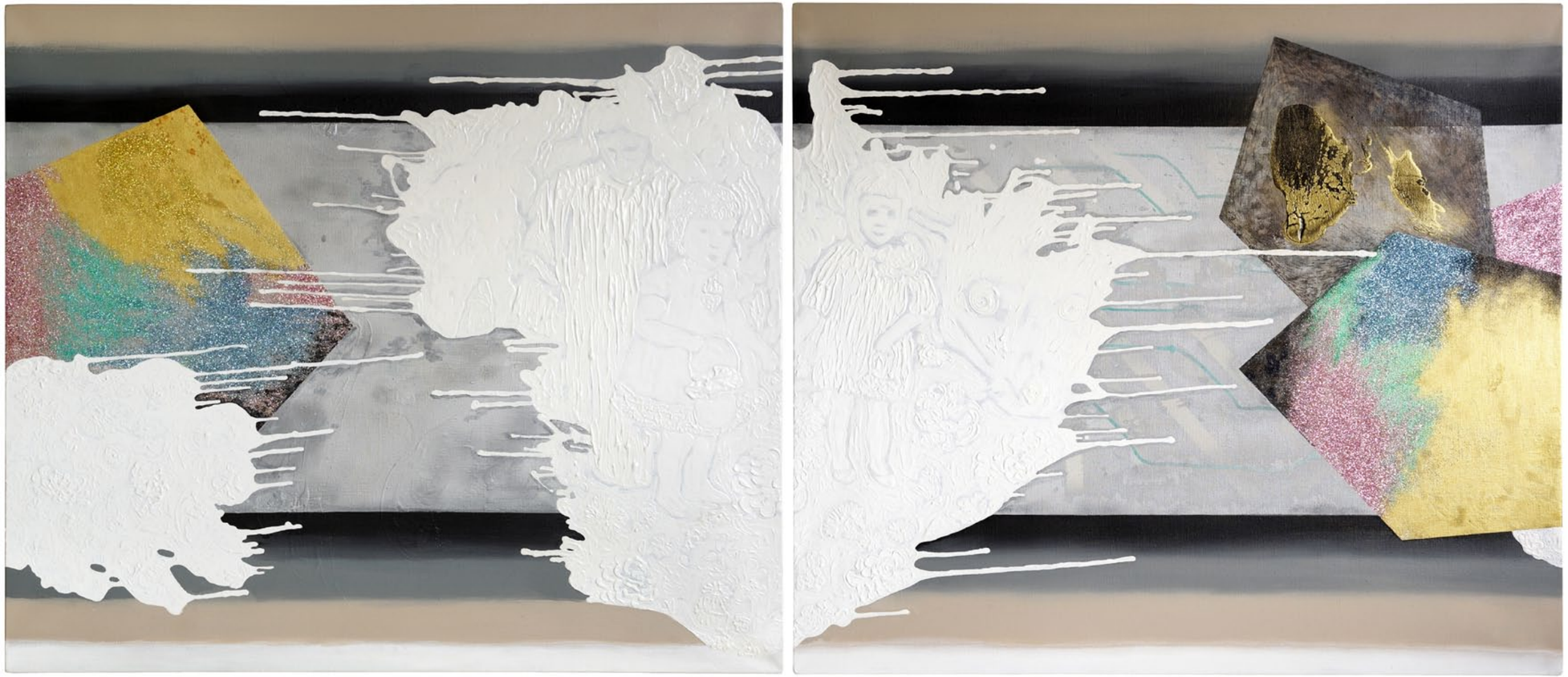

Dark Misunderstandings and Bright Hopes I and II
Temná nedorozumění a světlé naděje I a II

acryllic on canvas, 120cm x 140cm each, 120cm x 420cm together
akryl na plátně, flitry, 120cm x 140cm, 120cm x 420cm dohromady

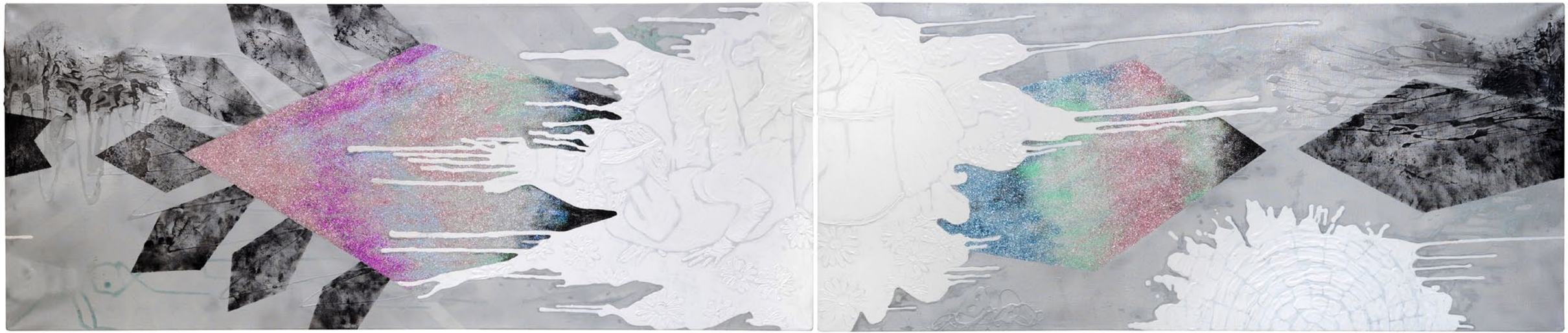

The Locked Chamber's Challenge I and II
Výzva zamčené komnaty I a II

acryllic on canvas, glitters, 70cm x 170cm each, 70cm x 330cm together
akryl na plátně, flitry, 70cm x 170cm, 70cm x 330cm dohromady

The Known Unknown I-III
Známá neznáma I-III

acryllic on canvas, 140cm x 160cm, 140 x 480 together
akryl na plátně, flitry, 140cm x 160cm, 140cm x 480cm dohromady

Amor Fati

→ 2009

Amor Fati

Transcending Limits

Amor fati? Before submitting (sacrificing) oneself to the world, there is reflection. Elated by pleasure and beauty, the “nod to the game of creation” (Friedrich Nietzsche) dreams about unconditional love for necessity, yet it never says amen to everything. Art is able to interconnect both. It transcends limits by means of operating in “finity”. However, art can only unconditionally nod to the unconditioned.

Veronika Drahotová’s works do give this differentiating nod to life. They are full of ciphers which mock each other, full of dialectic refractions; sensual/spiritual, naïve/reflecting, harmonizing/disharmonic; sentimentality as a reflection of emotional manipulation, kitschy triviality à la pop art as a reflection of alienating commerce, and female nudity as a reflection of social sexism. The titles of the paintings encipher their contents; things are becoming indistinguishable.

Amor fati? Yes, but one that does not deceive itself.

Peter Noever

Amor Fati

Překračuje hranice

Amor fati? Před odevzdáním (obětováním) se světu stojí reflexe. Rozkoší a krásou opojené „Přitakání hře tvoření“ (Friedrich Nietzsche) sní o bezvýhradné lásce k nutnému, přesto však nikdy neříká všemu amen. Umění je schopno propojit obojí. Překračuje hranice tím, že operuje v “konečnu”. Bezpodmínečně může ovšem umění přitakat pouze nepodmíněnému.

V díle Veroniky Drahotové se objevuje toto diferencující přitakání životu. Je plné šifer, které se vzájemně ironizují, plné dialektických lomů: smyslné/oduševnělé, naivní/reflektující, harmonizující/disharmonické; sentimentalita zrcadlí manipulaci s pocity, kýčovitá trivialita à la Pop-Art odcizující komerci, ženská nahota společenský sexismus. Názvy obrazů šifrují jejich obsahy; věci se stávají nerozlišitelnými.

Amor fati? Ano, ale taková, jež sama sebe neklame.

Peter Noever

Temporarily Inaccessible
Dočasně nepřístupné

90cm x 180cm, acryllic on canvas, glitters
90cm x 180cm, akryl na plátně, flitry

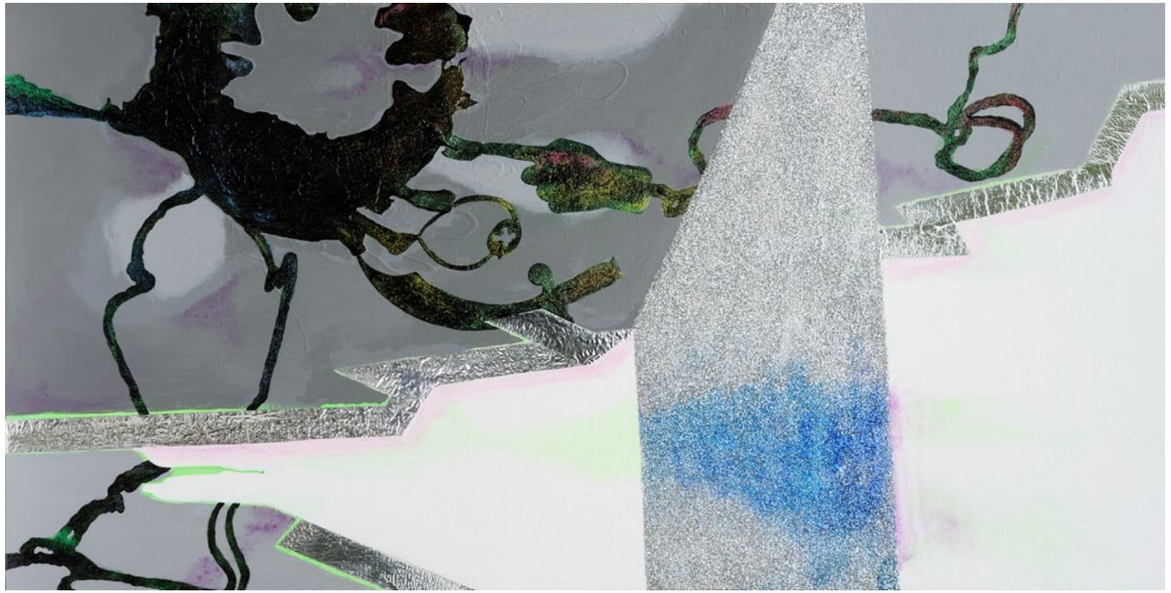

Rules of Understanding
Pravidla porozumění

90cm x 180cm, acryllic on canvas, glitters
90cm x 180cm, akryl na plátně, flitry

Traditional Strategy
Tradiční strategie

90cm x 180cm, acryllic on canvas, glitters
90cm x 180cm, akryl na plátně, flitry

Elementary System
Základní systém

50cm x 140cm, acryllic on canvas, glitters
50cm x 140cm, akryl na plátně, flitry

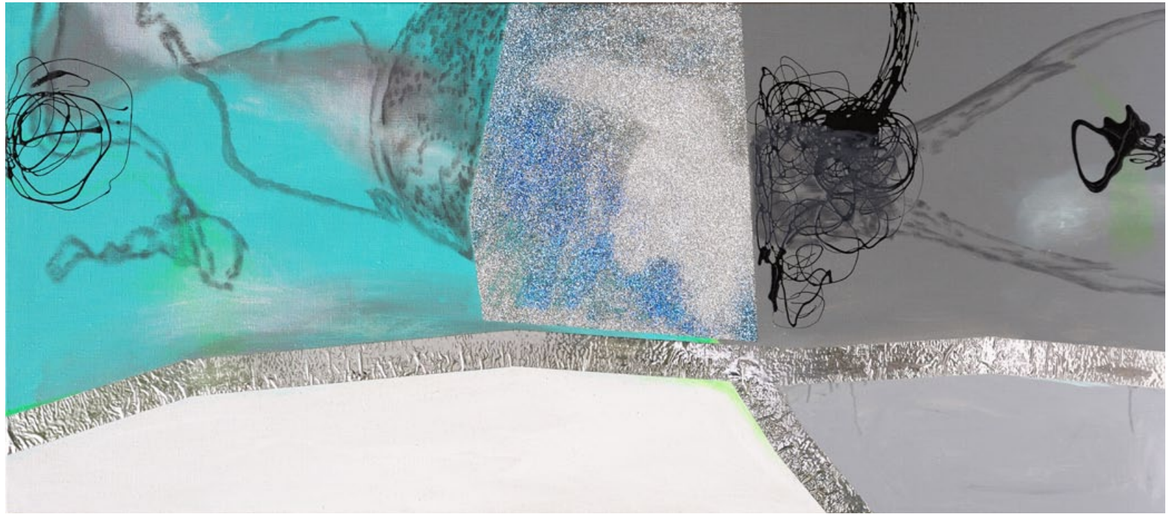

Wider Range
Širší okruh

70cm x 160cm, acryllic on canvas, glitters
70cm x 160cm, akryl na plátně, flitry

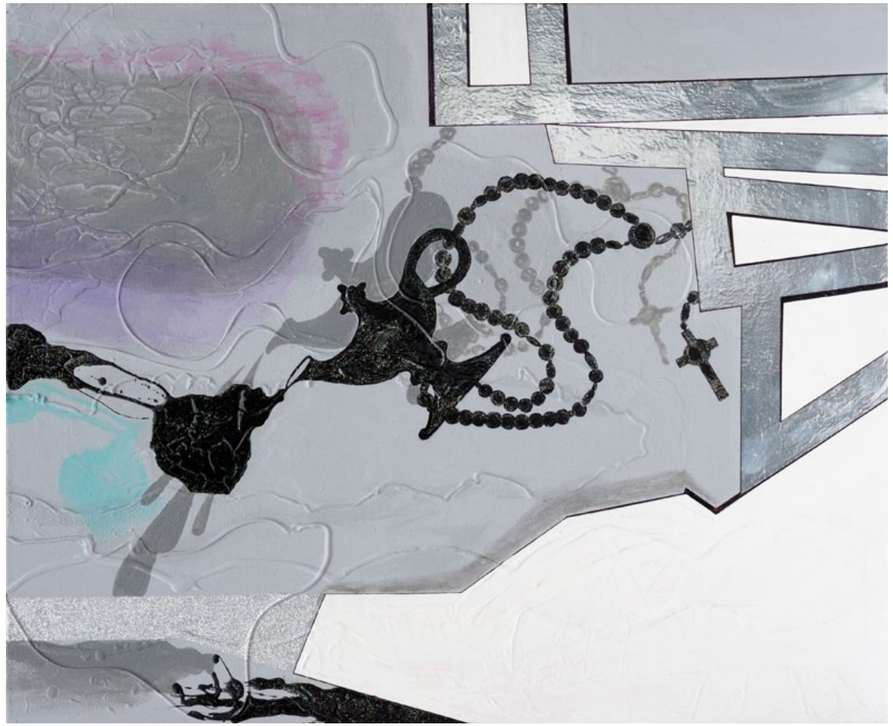

Distribution of Wealth
Distribuce blahobytu

90 cm x 110cm, acryllic on canvas, glitters
90cm x 110cm, akryl na plátně, flitry

Within Rules & Regulations I – IV
V rámci daných pravidel I – IV

60cm x 50cm each, 60cm x 200cm all together, acryllic on canvas, glitters
60cm x 50cm, 60cm x 200cm všechny, akryl na plátně, flitry

Veronika Drahotová

→ born in Prague

Single Shows

2013: Theory of Nothing, Berlinskej Model, Prague, CZ
2012: 12, Gambit Gallery, Prague, CZ
2012: Sugar Choice, Prinz Prager Gallery, Prague, CZ
2012: The Locked Chamber's Challenge, Uffo Gallery, CZ
2011: THEY-I (together with Nikola Semotánová), Trafačka Gallery, Prague, CZ
2009: Memplex City, Icon Gallery, Prague, CZ
2008: Memplex Rip, Blansko Gallery, CZ
2005: Autoreverse, Art Critics Gallery, Prague, CZ
2004: Preliminary Orientation, Chromosome Gallery, Berlin, D
2004: ALI-EN-ACE, Futura Gallery, Prague, CZ
2002: Latest Art, Vernon Fine Art, Prague, CZ
2001: Grave, Remont Gallery, Belgrade, YU
2001: Mind the Heart, Behemot Gallery, Prague, CZ
2001: Sky Is Empty, U černého pavouka Gallery, Ostrava, CZ
1999: Friends Forever, Pecka Gallery, Prague, CZ
1998: See Through, Czech Center, Brussels, B
1996: Fiona Whitney Gallery, Los Angeles, USA

Selected Group Shows

2012: Contemporary Czech Painting, NTK, Prague, CZ
2012: Fire walk With Me, XXL, Louny, CZ
2011: Pátý přes devátý (Helter Skelter), Trafačka Gallery, CZ
2011: Unknown Area, Gallery Graz, D
2009: Girls Against Boys, Szara Gallery, PL
2008: Sexismus (Sexism), Vaclav Spala Gallery, Prague, CZ
2008: Spleen & Ideal, Karlin Studios, Prague, CZ
2007: Vitamin P, Bastart Gallery, Bratislava, Košice, SK
2007: Spleen & Ideal, Brno Gallery, CZ
2006: Safe, Karlin Studios, Prague, CZ
2006: Runaway, Space Gallery, Bratislava, SK
2006: Sigmund Freud – Life Is But a Dream, Oldtown Gallery, Prague, CZ
2006: Czech Point, NOG, www.nogallery.info
2006: Videobus, Prague – Brno, CZ
2006: Multiplace, Bratislava, SK
2006: Stop Domestic Violence, Prague, CZ
2005: Beauty Free Shop, Prague, CZ
2005: Lebka (Scull), AVU Gallery, Prague, CZ
2005: Multiplace, Bratislava, SK
2004: Pure Beauty, Art Critics Gallery, Prague, CZ
2004: Eastern Alliance, TOE, Berlin, D
2004: Within Reach, HOME Gallery, CZ
2003: TAIL, Twig Gallery, NYC, USA
2003: Pretty Comunication, Priestor Gallery, Bratislava, SK
2003: IN-OUT, Budapest, H
2003: IN-OUT, Prague, CZ
2003: Elektrobot, Prague, CZ
2002: In Between, Czech Center, NYC, USA
2002: City of Women, Cankarjev dom, Ljubljana, SI
2002: Art Frankfurt, Chromosome Gallery, D
2001: Fotok, Meo, Budapest, H
2001: To Flow To, Chromosome Gallery, Berlin, D
2001: Artists for Umelec, Hardheaded Gallery, Prague, CZ
2001: Femme Fatale, Kutná Hora, CZ
2000: Bohemian Birds, Kunsthaus, Dresden, D
2000: Story, NoD Gallery, Prague
2000: Training, Bratislava – Košice, SK
2000: Sources of New Style, Prague, CZ
2000: The Southern Affair, České Budějovice, CZ
2000: Artesco, Polyphonic Arts in Prague, CZ
2000: Open Air, Exodus, Prague, CZ
2000: … (three dots), NoD Gallery, Prague, CZ
1999: No Sex Until Marriage, Prague, CZ
1999: Open Gallery, Prague, CZ
1998: Zelená (Green), AVU Gallery, Prague, CZ
1998: Umělecké dílo ve veřejném prostoru (Art in Public Space), implementation of projects, Prague, CZ
1997: Umělecké dílo ve veřejném prostoru (Art in Public Space), exhibition concepts in the Veletržní Palace (Modern and Contemporary Art, Collection of the Czech National Gallery), Prague, CZ
1995: In and Out, San Francisco, USA
1994: Obrazy (Paintings), Prsten Gallery, Prague, CZ

Work

2002 – 2004: Director of Home Gallery, Prague, CZ

Education

1997-2000: MFA Visual Communications Studio, lecturer J. David, (AVU), Prague, CZ, achieved Master of Fine Arts degree
1996: Passed the BA exams at AVU, Prague, CZ
1995: One-semester scholarship at the San Francisco Art Institute, USA
1993-96: Classical Painting Techniques Studio, Professor Beran (AVU), Prague, CZ
1992-93: Painting I Studio, Professor J. Sopko (AVU), Prague, CZ
1991-92: Vaclav Hollar High School of Applied Arts, Prague, CZ
1990-91: High School of Applied Arts and Technology, Prague, CZ

AVU = Academy of Fine Arts

veronikadrahotova.com
verodraho@gmail.com

Thank You / Poděkování

Richard Bakeš
Todd Jatras
Bessel Kok
Michal Tošner
Peter Noever
Jan Třeštík
Mamince
Vladimír 518
Ondřej Chutný

PUBLISHER/VYDAVATEL
Bigg Boss

LAYOUT/GRAFICKÁ ÚPRAVA
Richard Bakeš

TRANSLATIONS/PŘEKLADY
Tereza Chocholová

PROOFREADING/KOREKTURY
Tereza Chocholová

PRINTING HOUSE/TISKÁRNA
Xxxx

NUMBER OF COPIES/NÁKLADEM
500 kusů

ISBN
978-80-903973-9-2

©2013 Veronika Drahotová

Main sponsor / hlavní sponzor

ČSOB

Sponsor/ sponzor

Prinz Prager Gallery

BIGGBOSS